ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 30 Ἀπριλίου 1889 ΑΡΙΘ. 112

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ διεθνὲς συνέδριον καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν γυναικείων ἔργων ἐν Παρισίοις. — Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ. — Εἰς τὸ λεύκωμά σου (πείγμα ὑπὸ κ. Παναγιώτας Λιούρδη). — Ἡ σύζυγος τοῦ χαρτοπαίκτου (ἀπάντησις εἰς τὸ σχετικὸν ἄρθρον ὑπὸ κ. Ἄννης Σ...). — Τὸ Λείριον. — Ἔκθεσις τῶν πλυντριῶν ἐν Γενεύῃ (ὑπὸ κ. (Ἑλένης Οἰκονομίδου).— Πῶς ἀναγινώσκουσιν οἱ τυφλοὶ τὰς ἐπιστολάς μας (ὑπὸ κ. Μαρίας Δημητριάδου).—Ζωὴ Βαλτατζῆ.—Ποικίλα.—Περιεχόμενα τῆς Ἱστορίας τῆς Γυναικός.—Βιβλία καὶ περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΚΑΙ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἐν καιρῷ ἀνηγγείλαμεν ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκθέσεως τῶν Παρισίων, ἤθελε συνέλθει αὐτόσε διεθνὲς συνέδριον γυναικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς γνωστῆς δημοσιογράφου καὶ ἐξόχου γυναικὸς κ. Μαρίας Δερέσμ. Τὸ συνέδριον τοῦτο, ἐν ᾧ προσεκλήθησαν γυναῖκες ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς σκοπεῖ τὴν ἀπὸ κοινοῦ συζήτησιν περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς γυναικός.

Προσκληθεῖσαι θέλομεν καὶ ἡμεῖς ἢ προσωπικῶς ἢ δι' ἀντιπροσώπου παρασταθῆ ἐν τῷ διεθνεῖ τούτῳ συνεδρίῳ, ἐξ οὗ ἀναντιρρήτως θέλει προκύψει μέγιστον πρὸς τὰ πρόσω βῆμα, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν πᾶσα φιλοπρόοδος γυνὴ ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ.

Παρὰ τὸ συνέδριον τοῦτο αὐτοδικαίως λαμβάνει τιμητικωτάτην θέσιν ἕτερον συνέδριον, τὸ τῶν γυναικείων Συλλόγων, ἑταιριῶν καὶ ἔργων, συμπληροῦν τὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν τοῦ πρώτου. Δι' αὐτοῦ θέλει ἀποδειχθῆ ὅ,τι ἡ γυνὴ κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἰς πάντα καιρὸν καὶ χρόνον καὶ ἐν οἱαδήποτε κοινωνικῇ θέσει κἂν ἀνήκῃ, μεθ' ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ τὰς δυσκολίας, δι' ὧν ἑκάστοτε δοκιμάζουσι νὰ ἀνακόπτωσι τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς πορείαν. Ἐνταῦθα θὰ συζητηθῇ τὸ γυναικεῖον ζήτημα, οὐχὶ θεωρητικῶς, ἀλλὰ πρακτικῶς. Πρὸς τοὺς διϊσχυρισθέντας ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀκατάλληλος εἰς διοργάνωσιν οἵου δήποτε συστηματικοῦ καὶ βιωσίμου ἔργου, θέλουσι παρουσιάσει στατιστικὰς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εὐεργετικῶν καταστημάτων, ἅτινα ἱδρύθησαν καὶ λειτουργοῦσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῇ γυναικείᾳ πρωτοβουλίᾳ καὶ δαπάνῃ. Καὶ θὰ ἐκπλαγῶσι βεβαίως οὗτοι ἀπέναντι τοῦ καλοῦ, ὅπερ τῇ ἐνεργείᾳ τῶν γυναικῶν ἐπετεύχθη μὲ ἐλαχίστους πόρους καὶ ἐλάχιστα σχετικῶς χρηματικὰ ποσά. Πρὸς τοὺς τολμῶντας νὰ ἀποφαίνωνται ὅτι ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ κρίσις αὐτῆς εἶναι ὑποδεεστέρα τῆς τοῦ ἀνδρὸς, θέλουσι χρησιμεύσει ὡς κατάλληλος ἀπάντησις τὰ ἀπειράριθμα ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ γυναικεῖα συγγράμματα. Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ γυνὴ οὐδὲν μέχρι σήμερον ἐφεῦρεν ἢ ἐπενόησεν θέλει ἀπαντήσει ὁ ἀλφαβητικὸς κατάλογος τῶν γυναικῶν ἐπινοητριῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπονεμηθέντων αὐταῖς διπλωμάτων.

Πόσα εὐγενῆ καὶ μετριόφρονα αἰσθήματα συντελέσαντα ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς ἀνθρωπότητος θέλουσιν ἐξαχθῆ τοῦ σκότους τῆς ἀφανείας, ἵνα διὰ πρώτην φορὰν τύχωσι τῆς ὀφειλομένης ἐκτιμήσεως! Πόσαι ἡρωΐδες ἄγνωστοι καὶ κεκρυμμέναι, ὧν οἱ ἀγῶνες καὶ μόχθοι σήμερον τὸ πρῶτον θέλουσιν ἀναφανῆ!

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι πᾶν γυναικεῖον ἔργον ἔχει πάντοτε σκοπὸν φιλανθρωπικόν, ὅτι πᾶσα γυνὴ τυχοῦσα ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως εἰς οὐδὲν ἄλλο τείνει, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκει ἢ τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ κόσμου βελτίωσιν. Σύμπαντα τὰ μεγάλα κοινωνικὰ ζητήματα, ὡς ἡ εἰρήνη, ἡ ἠθικοποίησις, ἡ ἀνατροφή, ἡ τελειότης ἐνδιαφέρουσι καὶ συγκινοῦσι μεγάλως τὴν γυναῖκα. Δι' αὐτὴν τὸ **Ἐγὼ** ἐκλείπει

ἀπέναντι τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, τὰ προσωπικὰ συμφέροντα ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος, ὁ φόβος ἀπέναντι τῆς ἀφοσιώσεως. Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης αὕτη ἀψηφεῖ τοὺς κινδύνους, φέρουσα ὡς μόνην αἰγίδα τὸ λευκὸν κάλυμμά της καὶ ὡς ὅπλον τὸν σταυρόν! Ἐν τοῖς νοσοκομείοις ἀψηφεῖ τοὺς μιασματικοὺς κινδύνους! Τὸ σχολεῖον ὡς καὶ ἡ πτωχικὴ καλύβη περιβάλλονται ὑπὸ φαεινῆς αἴγλης ἅμα τῇ ἐν αὐτῆς ἐμφανίσει της, καὶ ἡ διὰ τῆς χειρός της διδομένη ἐλεημοσύνη εἶναι ηὐλογημένη!

Τοιαύτη ἔκθεσις καταδεικνύουσα τὴν εὐγενῆ τῆς γυναικὸς δρᾶσιν ἔν τε τῇ τῶν φιλανθρωπικῶν καθηκόντων ἐπιτελέσει, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ καὶ καλλιτεχνικῇ προόδῳ πιστοποιεῖ ἅπαξ ἔτι, ὅτι ἐὰν αἱ γυναῖκες ἐπιδιώκωσι τὴν πρόοδον καὶ βελτίωσιν τῆς θέσεώς των, δὲν ζητοῦσιν ἢ μεγαλείτερον μέτρον δυνάμεως πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἡ κοινωνία ἐπιβάλλει αὐταῖς.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Εἰς αἰῶνα καταπληκτικῆς προόδου καὶ μεγαλείου, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ ἀνακολούθου καὶ ἀσυνδέτου κοινωνικῆς ἐγκαταστάσεως, εἰς αἰῶνα καθ' ὃν ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ ἠθικὸν γόητρον ἤτοι ἡ κρηπὶς καὶ ἡ βάσις τῆς γυναικείας εὐτυχίας διατρέχουσι μέγιστον κίνδυνον καὶ ἀνυπολογίστους κλονισμούς, φυσικὸν εἶναι νὰ στρέψωμεν τὸ κατάκοπον βλέμμα μας πρὸς τοὺς σπανίως ἐν τῷ ὁρίζοντι σελαγίζοντας ἀστέρας καὶ τὴν πορείαν τούτων ἀκολουθοῦμεν ὡς οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς.

Καὶ ὄντως μόνον πρὸς πυριλαμπεῖς ἀστέρας δύνανται νὰ συγκριθῶσιν αἱ ἔξοχοι ἐκεῖναι ὑπάρξεις, αἱ ἱστάμεναι ὡς ἐπίγειοι θεότητες ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων στρωμάτων, ἅτινα κλιμακηδὸν τάσσονται ἐν τῷ κοινωνικῷ ἡμῶν ὁρίζοντι. Ἐστεμμέναι διὰ τοῦ στέμματος τῆς ἰσχύος, μεγαλοφυΐας καὶ ἀρετῆς ἀδιοράτως ἀλλ' ἀσφαλῶς πηδαλιουχοῦσι τὸ σκάφος, ἐν ᾧ αἱ μοῖραι τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, ἤτοι ἡ παιδεία, ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ μεγαλοφυΐα ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν τῆς θεᾶς Νεμέσεως ἐποπτείαν πλέκουσι τὴν ἄλυσον καὶ σφυρηλατοῦσι τὴν ἄγκυραν, τὴν ἐξασφαλίζουσαν πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος βίον ὄλβιον καὶ εὐδαίμονα.

Ἡ περιφανῆ κατέχουσα θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν γυναικῶν τούτων, ἧς τὴν εἰκόνα θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν πρὸς τὸ ἁρμόζον εἰς τοὺς χαρακτῆρας καὶ ἀποχρώσεις της πλαίσιον, εἶναι ἡ φιλελληνὶς αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας καὶ βασίλισσα τῆς Οὐγγαρίας Ἐλισάβετ.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι τὸ πλαίσιόν μας ἔσται πτωχὸν καὶ ἐστερημένον τῶν χρυσῶν ἀναγλύφων καὶ τῶν ἐκ πολυτίμων λίθων διακόσμων, τῶν ἁρμοζόντων εἰς περιβολὴν τοιαύτης ἐστεμμένης γυναικός. Ἀλλ' ἐνθαρρυνόμεθα εἰς τὸ ἔργον σκεπτόμεναι, ὅτι ὁ τύπος τῆς ὑπὸ τοῦ θείου πλάστου γραφείσης ταύτης εἰκόνος εἶναι τόσῳ τέλειος καὶ κανονικός, αἱ γραμμαὶ καὶ αἱ ἀποστάσεις τόσον ἔρρυθμοι, ἁπαλαὶ καὶ ἁρμονικαί, ὥστε καὶ ὁ δεξιώτατος καὶ καλλιτεχνικώτατος κάλαμος οὐδὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν εἰκόνα γόητρον.

Ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ δὲν ἀρκεῖται νὰ εἶναι μόνον αὐτοκράτειρα, ἤτοι γυνὴ εὐνοηθεῖσα ὑπὸ τῆς τύχης καὶ τὴν ὑψίστην κατέχουσα θέσιν ἐν τῷ περιδόξῳ τῶν Ἀψβούργων οἴκῳ. Οὐδέποτε ἡ δόξα, αἱ τιμαί, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία κατέλαβον ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῆς καρδίᾳ τὴν πρώτην θέσιν.

Τοῦτο ἰδιαίτατα ὀφείλεται εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐντελῆ ἀνατροφήν, ἣν ἔλαβε κατὰ τὴν νεανικὴν αὐτῆς ἡλικίαν ἐν τῷ εὐγενεῖ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, δουκὸς τῆς Βαυαρίας. Ἄπειρον καὶ ἀκατάσχετον πρὸς τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας τρέφουσα ζῆλον, ἐγένετο ἐνωρίτατα κάτοχος πλὴν τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Οὐγγρικῆς, Κροατικῆς καὶ Ρουμανικῆς. Εἰς τὰ μυστήρια τῆς φιλολογίας ἑκάστης τῶν γλωσσῶν τούτων μετ' ἐπιμονῆς ἐγκύψασα κατέστη μία τῶν σπανιων τοῦ αἰῶνος φιλολογικῶν ἐξοχοτήτων.

Τὸν ζῆλον της πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὰς ὡραίας τέχνας ἐπιθυμοῦσα νὰ ἴδῃ ἀναπτυσσόμενον παρὰ τῷ γυναικείῳ φύλῳ τῆς χώρας, ἐφ' ἧς ἄρχει, ἀπειράριθμα ἱδρύσατο ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ, σχολεῖα θηλέων, ἅτινα εἰς τιμὴν αὐτῆς ὠνομάσθησαν Ἐλισαβέτια. Τὰ σχολεῖα ταῦτα ἱδρυθέντα δαπάναις αὐτῆς λειτουργοῦσιν ὑπὸ τὴν καλοκἀγαθον καὶ ὑψηλὴν μέριμναν καὶ προστασίαν της ὡς καὶ πάντα τὰ φερώνυμα αὐτῆς φιλανθρωπικὰ καταστήματα, νοσοκομεῖα καὶ ὀρφανοτροφεῖα, ἔνθα ἡ γλυκεῖα ἄνασσα λησμονεῖ ὅτι εἶναι βασίλισσα, ἐνθυμουμένη μόνον ὅτι εἶναι μήτηρ παντὸς ὀρφανοῦ καὶ ἐγκαταλελειμμένου, παντὸς ἀσθενοῦς καὶ πάσχοντος. Εἰς τὸ εὐγενὲς στῆθος τῆς ἐστεμμένης ταύτης ἀνάσσης πάλλει πάντοτε καρδία γυναικὸς ἐκλεκτῆς, ἑνοῦσα τοὺς εὐγενεστέρους καὶ ζωηροτέρους παλμούς της πρὸς τοὺς στόνους πάσης ψυχῆς κλυδωνιζομένης ἐν ταῖς κρισίμοις τοῦ βίου στιγμαῖς.

Ἐὰν δ' ἡ μεγάλη αὐτὴ καρδία δὲν διήνυε τὸν βίον της συμπάσχουσα μετὰ τῶν πασχόντων, πόθεν ἄρα ἤθελεν ἀντλήσει τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ ὑποστῇ τὸ καιρίως πλῆξαν κατ' αὐτὰς τὴν ψυχὴν αὐτῆς τραῦμα! Πόθεν ἤθελεν ἀντλήσει ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν, ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὴν ὑψίστην τῶν ὀδύνων, δι' ἧς ὁ Πλάστης ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ αὐτήν! Πόθεν ἤθελεν ἀντλήσει τόσον θάρρος αὐτὴ ἡ τόσον ἀκροσφαλοῦς ὑγείας, ὥστε καὶ τὴν ἰδίαν ὀδύνην νὰ συγκρατῇ καὶ τὸν βασιλικὸν αὐτῆς σύζυγον νὰ παρηγορῇ καὶ ἀνακουφίζῃ! «*Πρῶτον ὁ Παντοδύναμος Θεὸς καὶ μετὰ τὸν Θεὸν ἡ αὐτοκράτειρα, ἡ ἀγαπητή μου καὶ πολύτιμος σύζυγος μὲ ἐνίσχυσαν. ἀλλὰ καὶ διαρκῶς μὲ ἐνισχύουσιν, ὅτως ὑπομείνω τὴν ἐπελθοῦσάν μοι δεινὴν συμφοράν*» ἀπήντησεν ὁ τεθλιμμένος πατὴρ καὶ κραταιὸς τῆς Αὐστρίας Αὐτοκράτωρ πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν κοινοβουλίων τῆς Μοναρχίας, αἵτινες καὶ ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Βουδαπέστῃ προσῆλθον εὐλαβῶς, ἵνα λόγους παραμυθίας ἀποτείνωσιν αὐτῷ ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ διαδόχου αὐτοῦ Ροδόλφου.

Ἅπαντες οἱ λαοὶ τῆς Μοναρχίας, ἰδιαίτατα δὲ οἱ Οὐγγροι, οἵτινες πρὸς αὐτὴν ὀφείλουσι τὴν εἰς αὐτόνομον καὶ συνταγματικὴν βασιλείαν σύστασιν τῆς Οὐγγαρίας λατρεύουσι κυριολεκτικῶς τὴν φιλελεύθερον αὐτοκράτειραν. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀποδεικνύεται ἅπαξ ἔτι, ὅτι αἱ γυναῖκες ἀναμιγνυόμεναι εἰς τὴν πολιτικὴν φέρουσι πάντοτε ἀποτελέσματα, συντελοῦντα καὶ εἰς τὴν κοινὴν τῶν λαῶν καὶ εἰς τὴν τῶν συζύγων αὐτῶν εὐδαιμονίαν. Ὁ ἐν τῇ ἑνότητι δυασμὸς τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας ἦτο ἐπιτυχία πολιτικὴ τῆς μεγαλοφυοῦς Αὐτοκρατείρας. Αὕτη ἐπέτυχε τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ της τὰ μὲν διὰ παρακλήσεων, τὰ δὲ διὰ πειστικωτάτων καὶ λογικωτάτων ἐπιχειρημάτων, ἅτινα ἐν μέτρῳ καὶ βαθμηδὸν ἀνέπτυσσε παρὰ τῷ φιλολάῳ συζύγῳ της, καὶ διὰ διηνεκοῦς συνενοήσεώς της μετὰ τοῦ περικλεοῦς Οὔγγρου πατριώτου *Φραγκίσκου Δεάκ*, τοῦ ἐξ Ἑλλήνων καταγομένου, ὡς καυχώμενος ἔλεγεν.

Ὡς ἐκ τῆς σχέσεώς της δὲ ταύτης μετὰ τοῦ ἐξόχου τούτου ἀνδρὸς ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα, ἣν καὶ συνεχέστατα ἐπισκέπτεται, ἐκλέγουσα ἰδίᾳ ὡς τόπον διαμονῆς τὴν περικαλλεστέραν τοῦ Ἰονίου πελάγους θυγατέρα, τὴν μυρόεσσαν Κέρκυραν.

Ἠγάπησε τὴν γλῶσσαν μας, ὡς ἠγάπησε τὴν χώραν μας. Λέγεται δὲ ὅτι εἰς τὰ μυστήρια τῆς ἀρχαίας ἡμῶν γλώσσης ἐμύησεν αὐτὴν πρῶτος ὁ σοφὸς καὶ εὐπαίδευτος σύζυγος αὐτῆς αὐτοκράτωρ Ἰωσήφ. Ἀλλ' ὅταν ἐπείσθη αὕτη ὅτι τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ, ὅπως συνενοῆται μετὰ τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Νεοελληνικῆς γλώσσης.

Ἐπισκεφθεῖσα κατὰ τὸν παρελθόντα 7)βριον τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου, προσέλαβεν ὡς διδάσκαλόν της ἐν τῇ Νεοελληνικῇ γλώσσῃ τὸν εὐπαίδευτον καὶ ἀξιόλογον νέον κ. Θερμογιάννην, διδάκτορα τῶν Νομικῶν, ἄρτι ἐκ Παρισίων ἐπανελθόντα.

Ἔκτοτε διδάσκεται παρ' αὐτοῦ ἡ φιλομαθὴς καὶ φιλελληνὶς αὐτοκράτειρα τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, ἐπὶ τέσσαρας καθ' ἑκάστην ὥρας, συμμελετῶσα καὶ συνδιαλεγομένη Ἑλληνιστὶ ἔν τε τοῖς ἀνακτόροις καὶ τοῖς περιπάτοις· εἰς τὸ εὐμέθοδον βεβαίως τοῦ δεξιοῦ αὐτῆς διδασκάλου κ. Θερμογιάννη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔκτακτον εὐφυΐαν καὶ φιλομάθειαν αὐτῆς ὀφείλονται αἱ καταπληκτικαὶ εἰς τὴν γλῶσσαν μας πρόοδοί της. Ἀναγινώσκει καὶ κατανοεῖ ἀλανθάστως τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, δι' ὃ καὶ ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» ἠξιώθη τῆς τιμῆς νὰ κατατάττῃ αὐτήν, ὡς προείπομεν, μετὰ τῶν λοιπῶν ἀναγνωστριῶν της.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ εἶναι μήτηρ δύο χαριεστάτων θυγατέρων, τῶν πριγκηπισσῶν Γιζέλας καὶ Βαλερίας. Μόλις πεντηκοντοῦτις τὴν ἡλικίαν διατηρεῖ καὶ ἐν τῇ παρακμῇ ἔτι τῆς νεότητος τὸ χαρίεν, ἀνθηρόν, μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπέροχον ἐκεῖνο ὕφος, ὅπερ διέκρινεν αὐτὴν τῶν πλείστων συγχρόνων βασιλισσῶν καὶ ὅπερ καθίστα αὐτὴν τὴν μεγαλοπρεπεστέραν καὶ χαριεστέραν ἁμαζόνα τῆς ὑφηλίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΜΟΥ Ε...

Τί στίχους, φίλη, μοὶ ζητεῖς διὰ τὸ λεύκωμά σου;
Ἀλλοίμονον! τῆς λύρας μου εἶναι πικροὶ οἱ στόνοι!
Νὰ ψάλλω θέλεις πένθιμο τραγοῦδι στὴν καρδιά σου!
Σοῦ! που περνοῦν ἀμέριμνοι οἱ παιδικοί σου χρόνοι!

Ὦ! νὰ σιγήσω ἄφες με.... φαιδρὰ δὲν εἶμαι πλέον,
Γιά μὲ δὲν ἔχει θέλγητρα ἡ ἄνοιξις καὶ δῶρα,
Νεκρώθη ἡ καρδία μου ἀν καὶ τὸ στήθος νέον
Λύπας μόνον καὶ δάκρυα μοὶ φέρει κάθε ὥρα!

Μὴ ἀπορῆς ἂν πρόωρα μὲ μάρανν οἱ πόνοι,
Κι' ἂν νέα ἔτι ἐπιθυμῶ τὸν κόσμον νὰ ἀφήσω;
Ἡ μαύρη λύπη τὴν ψυχὴν ἄωρα θανατώνει,
Καὶ ἀποθνήσκ' ἡ δυστυχής χωρὶς ποσῶς νὰ ζήσω...,

Λοιπόν, μὴ θέλης, φίλη μου, στὸ λεύκωμα νὰ γράψω!
Τί ὠφελοῦν οἱ στίχοι μου ὡς σύμβολον πικρίας!!
Ἄφες με στῆς καρδίας μου τὰ βάθη νὰ τοὺς θάψω·
Ὡς σβύνομαι ὡς ὄνειρον ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας....

Πύργῳ τῇ 28 Μαρτίου 1889.

Παναγιώτα Γ. Διούρδη.

ΑΤΥΧΗΣ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΟΥ

Ἐλλόγιμος Κυρία Παρρέν.

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσθέσω ὀλίγα τινὰ εἰς τὰ ὑφ' ὑμῶν γραφέντα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 110 ἔγκριτον ἡμῶν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» πρὸς ἀπάντησιν τῆς ἀπευθυνθείσης ὑμῖν ἐρωτήσεως ὑπὸ ἀτυχοῦς συζύγου χαρτοπαίκτου ἀνδρός: περὶ τοῦ ἂν ὀφείλῃ νὰ πληρόνῃ τὰ χρέη του.

Πληγεῖσα καιρίως κατὰ τὸν ὀκταετῆ συζυγικὸν βίον μου ὑπὸ τοῦ βιοφθόρου αὐτοῦ ἐλαττώματος τοῦ συζύγου μου, ἀπέκτησα τὴν σκληρὰν πεῖραν ὅτι κατ' οὐδὲν δύναται νὰ συντελέσῃ ἡ γυνὴ πρὸς ἐκρίζωσιν τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ πάθους. Ὑφ' οἱωνδήποτε προσόντων καὶ ἂν περικοσμῆται αὕτη, μεθ' ὅσης ὑπομονῆς καὶ ἂν ὁπλισθῇ, ὅσα μέσα καὶ τρόπους καὶ ἂν μεταχειριθῇ ὅπως ἀναχαιτίσῃ τὸν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον ῥέποντα σύζυγον, τὰ πάντα ἀποβαίνουσι φροῦδα. Αἱ εὐγενεῖς αὐτῆς προσπάθειαι ναυαγοῦσι τέλεον, προσκρούουσαι ἀείποτε ὡς συντριβόμενον κῦμα πρὸ τοῦ ἀπορρῴγος αὐτοῦ βράχου τοῦ καλουμένου «χαρτοπαίκτης».

Ἀποσπᾶται ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ κακοῦ, ὅταν κατὰ τὸν γάμον του εὑρίσκηται εἰς τὴν πρώτην νεότητα· τότε ἡ ἀγαπῶσα καὶ ἀγαπωμένη σύζυγος εὐφυῶς προβαίνουσα, ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ συζύγου αὐτῆς περιβάλλει τὸ πάθος τοῦ χαρτοπαιγνίου καὶ ἀναχαιτίζει καὶ σταματᾷ τὴν πρὸς τὸ βάραθρον ἄγουσαν πορείαν του. Ἀλλ' ὅταν τὸ κακὸν ἐρριζώθη προϊούσης τῆς ἡλικίας καὶ ὁ ἀνὴρ κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ δαίμονος τούτου ἔλθῃ εἰς γάμον, ὤ! τότε οἰκτείρατε τὴν δύσμοιρον ἐκείνην γυναῖκα τὴν εἰς ὄνυχας τοιούτου τέρατος πεσοῦσαν· ὁπόσοι κίνδυνοι περιστοιχοῦσιν αὐτήν, ὁπόσα πικρὰ ποτήρια τῇ ἐπιφυλάσσονται, πόσαι δοκιμασίαι, στερήσεις, καὶ προσβολαί, καὶ μύριοι ὅσοι ἠθικοὶ πόνοι ὡς Ἐρινύες σπαρασσουσι διηνεκῶς τὴν εὐαίσθητον αὐτῆς καρδίαν! Σπανιώτατα δὲ παραδείγματα μέχρι τοῦ νῦν ἔχομεν ὅτι, ὑπαρχούσης περιουσίας εἴτε προικῴας εἴτε ἀπόκτημα αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνδρός, ἠδυνήθη ἡ σύζυγος νὰ σώσῃ καὶ περισυλλέξῃ τι ἐκ τοῦ βεβαίου αὐτοῦ ναυαγίου.

Ὅταν ὁ ἀνὴρ δεσπόζηται ὑπὸ τοῦ κακοῦ αὐτοῦ δαίμονος, οὔτε διασκεδάσεις θέλγουσιν αὐτόν, οὐδὲ προκαλεῖ τοιαύτας, οὔτε ἡ γλυκεῖα καὶ συμπαθὴς μορφὴ τῆς συζύγου, ἔστιν ὅτε δακρυούσης ἵνα συγκινήσῃ αὐτόν, οὔτε αἱ προτροπαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ φίλων, ἀλλ' οὔτε καὶ αἱ παρακλήσεις τῶν τέκνων του ἐπηρεάζουσιν αὐτόν! Μία δὲ καὶ μόνη σκέψις ἀπασχολεῖ ἀεννάως τὸν νοῦν αὐτοῦ: τίνι τρόπῳ ταχύτερον ν' ἀπαλλαγῇ

τῆς ἡμερησίας ἐργασίας αὐτοῦ, καί πότε ἐγκαταλείπει καὶ ταύτην, ἵνα μεταβῇ εἰς τὸ χαρτοπαικτεῖον.

Ὄχι μόνον νὰ οἰκτείρητε, ἀλλὰ καὶ νὰ συμπαθήσητε τὴν παλαίουσαν κατὰ τοῦ ἀηττήτου αὐτοῦ ἐχθροῦ γυναῖκα! τείνατε αὐτῇ σώτειραν χεῖρα, εἰ δύνασθε! προσπαθήσατε σὺν αὐτῇ οἱ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς κοινωνίας ἐπιδιώκοντες, ἵνα ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ μετ' ἀληθοῦς σπαραγμοῦ καρδίας εἶδεν αὐτὴν ἀπελθοῦσαν. Καὶ ὄντως ἀξία συμπαθείας ἡ γυνὴ ἐκ τῶν χειλέων τῆς ὁποίας ἀπεδιώχθη τὸ μειδίαμα, καὶ ἐδηλητηριάσθη ἡ ὕπαρξις! Ὁ ἰὸς τοῦ φρικώδους αὐτοῦ πάθους εἶναι ἐπίσης δραστικὸς ὡς ὁ τῆς ἐχίδνης, ἐπιφέρων καὶ οὗτος βέβαιον κοινωνικὸν θάνατον.

Τί δὲ νὰ εἴπω περὶ τῶν τέκνων τοιούτων ἀνδρῶν! Θηρία οἱ μὴ συγκινούμενοι εἰς τὴν θέαν αὐτῶν, οἱ μὴ ἀναλογιζόμενοι ὅτι τὰ ἀνεπιστρεπτεὶ ὡς ὁ χρόνος φεύγοντα ἐκεῖνα κερμάτια εἰσὶν ἡ ἀνατροφή, ἡ ἐκπαίδευσις, ὁ ἄρτος, ἐν ὅλῳ ὁ βίος τῶν ὄντων ἐκείνων, ἅτινα διὰ τῶν χειλέων μόνον ἀποκαλοῦσι τέκνα των! Θνήσκοντες δὲ ἀφίνουσιν αὐτὰ δυστυχῆ, δυστυχεστέραν δὲ καὶ ὡς ἐκ τῆς βαρυνούσης αὐτὴν εὐθύνης τὴν μητέρα.

Ἐαν ἐγνώριζεν ἡ κυρία ἡ ἀπευθύνασα τῇ ἀξιοτίμῳ διευθυντρίᾳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» τὴν ἐρώτησιν, ἂν ὀφείλῃ νὰ πληρόνῃ τὰ χρέη τοῦ χαρτοπαίκτου συζύγου αὐτῆς, ὁπόσας πληγὰς μήπω ἐπουλωθείσας ἀνέξεσεν! Ἐὰν ἠδύνατο νὰ μετρήσῃ τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας μου ἀποσταλάξασαν πικρίαν ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἐρωτήσεως αὐτῆς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐχάραξα δι' αἵματος κἀγὼ τὰς σκέψεις μου ταύτας, θὰ ἐπαρηγορεῖτο βεβαίως διὰ τὰς ἑαυτῆς ὀδύνας.

Ἀθήνησι τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1889

Ἓν θῦμα. **Α. Σ.**

ΛΕΙΡΙΟΝ

Εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Βοσπόρου τὸ λείριον βασιλεύει. ὡς ἔμβλημα τῆς φιλαρέσκου καὶ ἐρωτύλου ἐκείνης φύσεως. Εἰς οὐδὲν ἄλλο σημεῖον τῆς γῆς ἡ φύσις εἶναι ρωμαντικωτέρα ὅσον εἰς τὸν Βόσπορον. Ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη ἐνδυτᾶτο μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν καὶ θεαινῶν εἰς τὸν Ὄλυμπον, ὁ μικρὸς πτεροφόρος υἱός της δύναται νὰ ὑψώσῃ τὸν θρόνον του εἰς τὴν μάγισσαν τοῦ Βοσπόρου ἀκτήν, εἰς τὴν πατρίδα τῶν λειρίων ἢ μᾶλλον τῶν *λαλέδων*, ὡς λίαν περιπαθῶς ἀποκαλοῦσι τούτους οἱ Ὀθωμανοί.

Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν Ὀθωμανῶν τὸ *τολιπὰν ἢ τουρμπὰν* ὀνομαζόμενον ἔχει σχῆμα λειρίου, ὅπερ εἰς ἔνδειξιν λατρείας πρὸς τὸ ἄνθος τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀστασίας φέρουσιν οὗτοι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των. Ἐν ἀφθονίᾳ ὅθεν καὶ ποικιλίᾳ χρωμάτων καὶ ἀρώματος τὸ ὑπερήφανον λείριον βασιλεύει εἰς τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγρούς, εἰς τὰ δοχεῖα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν εὐδαιμόνων κατοίκων τοῦ Βυζαντίου. Λατρεύοντες μέχρι φανατισμοῦ τὴν πυριφλεγῆ καρδίαν του, τὸ ὡραῖον καὶ χαριέστατον στέλεχος καὶ φύλλωμά του, ἐξίστανται ὡς ἐν ἀπογνώσει πρὸ τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἁρμονικῆς συζεύξεως τοῦ χρυσοῦ, ἀργύρου, πορφυροῦ, ἰώδους, ροδίνου, κιτρίνου καὶ λευκοῦ, ἅτινα συμπλεκόμενα, ἀλλ' οὐχὶ συνενούμενα ἀποτελοῦσι τὸν θαυμάσιον κόσμον τῶν πλατέων καὶ πολυχρώμων πετάλων του.

Οἱ λάτραι των λειρίων δὲν ἀρκοῦνται εἰς ἁπλοῦν θαυμασμὸν καὶ ἰδανικὸν πρὸς τὸ ἄνθος τοῦτο ἔρωτα. Ἐκδηλοῦσι τὰ κατακλύζοντα τὴν ψυχήν των φιλανθῆ αἰσθήματα διὰ μεγαλοπρεποῦς ἑορτῆς, ἣν διοργανόνουσι κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Ἀπριλίου ἡμέραν εἰς τιμὴν τῶν λειρίων. Ἐν τοῖς βασιλικοῖς ἀνακτόροις ἡ τελετὴ περιβάλλεται ἐπίσημον χαρακτῆρα. Ἀνεγείρουσιν ἰκριώματα, κατασκευάζουσι μακρὰ καὶ εὐρέα ἐξώστεγα, σχηματίζουσιν ἀμφιθέατρα διὰ βάθρων, ἐπιστρώνουσι ταῦτα διὰ πλουσίων καὶ πολυτίμων Περσικῶν ταπήτων, ἐπ' αὐτῶν δὲ τοποθετοῦσιν ἐν ἁρμονικῇ συμμετρίᾳ ἀπειραρίθμους σειρὰς δοχείων κρυσταλίνων σινικῶν, ἐπιστεφομένων διὰ τῶν ὡραιοτέρων καὶ ποικιλοτέρων λειρίων τοῦ κόσμου.

Τὴν ἑσπέραν τὰ ἐξώστεγα ταῦτα φωτίζονται δι' ἀπειραρίθμων μαγικῶν κηρίων,—ἅτινα καιόμενα ἐκπέμπουσιν ἀρωματικωτάτας εὐωδίας,—καὶ διὰ μυριάδων πολυχρώμων κρυσταλλίνων λυχνίσκων, σχηματιζόντων χαριέστατα συμπλέγματα ἐκ σμαράγδων, σαπφείρων, ἀδαμάντων καὶ ρουμπινίων.

Πληθὺς ποικίλων καὶ πολυχρόμων ὠδικῶν πτηνῶν ἐγκεκλεισμένων ἐντὸς χρυσῶν κλωβῶν, ἑνοῦσι τὰ κελαδήματα καὶ τερετίσματά των μετὰ τῆς μελωδικῆς τῶν ὀργάνων συμφωνίας, τῆς ὑπὸ ἀοράτων μουσουργῶν ἐκτελουμένης. Πίδακες σκορπίζοντες χρυσῆν καὶ ἐκ ρόδων καὶ παντοειδῶν ἀνθέων ἀρωματιζομένην βροχὴν συμπληροῦσι τὴν μυθώδη διακόσμησιν τῶν ἐξωστέγων, ἔνθα τελεῖται ἡ πανήγυρις τῶν λειρίων. Αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ αἱ νέαι καὶ αἱ χαριτόβρυτες ὀδαλίσκαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ χαρέμιον τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος εἰσέρχονται καὶ ἑνοῦσι τὴν λαμπρότητα τῶν θελγήτρων καὶ στολισμῶν των εἰς τὴν γοητείαν τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ σεραΐου κατασκηνοῦται τὸ Σουλτανικὸν ὁλόχρυσον σκήνωμα. Ὁ Σουλτάνος νωχελῶς ἐξηπλωμένος ἐπὶ πτιλωτῶν παραστρωμάτων ἐπισκοπεῖ ὡς ἀπόλυτος κύριος τὸ ἁρμονικὸν σύνολον, ὅπερ οἱ ταπεινοὶ καὶ περιδεεῖς θεράποντες του κατήρτισαν εἰς πανηγυρισμὸν τοῦ εὐνοουμένου αὐτοῦ ἄνθους.

Τὰ λείρια ἐν τούτοις εἶχον καὶ ἐν Εὐρώπῃ τοὺς θαυμαστάς των. Ἡ Ὁλλανδία ἰδίᾳ εἶναι ἡ χώρα, ἐν ᾗ ἀνεπτύχθη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μέρος παροδική τις λειριομανία, διαρκέσασα ἀπὸ τοῦ 1644—1647. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ τιμὴ τῶν λειρίων ἀνῆλθεν εἰς ποσὰ ὑπέρογκα. Πάντες δ' οἱ καλλιεργηταὶ τούτων ἀπέκτησαν περιουσίας μυθώδεις. Τὸ πολυτιμότερον εἶδος ὠνομάζετο σέμπερ-ἀουγγούστους (se nper -augustus) ρίζα δὲ τοιούτου ἐπωλεῖτο ἀντὶ δύο χιλ. φλορίων. Διϊσχυρίζοντο ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο ἦτο τόσῳ σπάνιον, ὥστε καθ' ἅπασαν τὴν Ὁλλανδίαν εὑρίσκοντο δύο μόνον φυτά, τὸ ἓν ἐν Ἁρλέμῃ καὶ τὸ ἕτερον ἐν Ἀμστελοδάμῳ.

Διηγοῦνται ὅτι πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἑνὸς τούτων πλούσιός τις προσέφερε 4,600 φλωρία, πρὸς δὲ ὡραῖον ὄχημα ἐζευγμένον μετὰ δύο ἀραβικῶν ἵππων. Ἕτερος δὲ δι' ἓν κρόμμυον τοῦ ἄνθους τούτου προτέφερε 12 πεντάπλεθρα καλλιεργημένης γῆς. Οἱ κάτοχοι κήπου λειρίων ἐθεωροῦντο οἱ πλουσιώτεροι κτηματίαι τοῦ τόπου, εὐκολώτατα δὲ ἀντηλάσσοντο τὰ λείρια μετὰ πλουσίων μεγάρων ἢ ἐκτάσεων γῆς. Τέλος ἡ λέξις λείριον ἦν ἰσοδύναμος πρὸς πλοῦτον βέβαιον καὶ ἀσφαλῆ.

ΠΩΣ ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙ ΚΑΙ ΓΡΑΦΟΥΣΙΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ

Μέχρι τοῦδε ἦτο γνωστὸν ὅτι οἱ τυφλοὶ ἀνεγίνωσκον εἰς βιβλία μὲ στοιχεῖα ἐξέχοντα τοῦ χάρτου. Δυστυχῶς ὅμως τὰ βιβλία ἐκείνων ὡς καὶ τὰ γράμματά των ἠδυνάτει νὰ ἀναγνώσῃ ὁ βλέπων, κατὰ συνέπειαν ἡ μετὰ τυφλῶν ἀλληλογραφία ἀπέβαινεν ἀδύνατόν τι.

Ἡ δεσποινὶς Μηλὼ γυνὴ εὐφυὴς καὶ φιλάνθρωπος ἐφεῦρε ὄργανον, δι'οὗ οἱ τυφλοὶ δύνανται νὰ ἔρχωνται εἰς πνευματικὴν διὰ τῆς ἀλληλογραφίας ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν βλεπόντων. Τὸ ὄργανόν της ἔχει σχῆμα μικροῦ χαρτοφυλακίου, ὅπερ ἀνοιγόμενον εἶναι ὅμοιον κατὰ τὸ μέγεθος φύλλου κοινοῦ ἐπιστολικοῦ χάρτου. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ χαρτοφυλακίου τούτου ἐπιστρώννυται διὰ ταινίας κιγκλιδωτῆς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται ὁ χάρτης, καὶ ἧς αἱ λεπτόταται κιγκλίδες ἀφήνουσι μικρὰ κενὰ τετραγωνίδια. Ὑπὸ τὸν χάρτην εὕρηται χαρτόνιον, ὅπερ ἔχει την ἰδιότητα νὰ χρωματίζῃ εἰς κυανᾶς τὰς ἐπ' αὐτοῦ προσεγγιζούσας ἐξοχὰς τοῦ χάρτου.

Πρὸς παραγωγὴν τῶν στοιχείων ὁ τυφλὸς λαμβάνει καρφίον, ὅπερ στηρίζει ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ πρώτου τῆς κηγκλίδος τετραγώνου πρὸς τὰ δεξιά. Ὑποθέσωμεν ὅτι σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀντιστρόφου μέρους τὸ στοιχεῖον Ο. Ἐὰν τὸ στοιχεῖον ο, εἶναι ἄρθρον τότε ἵνα ἀπέχῃ τῆς ἑπομένης λέξεως ἀφίνουσι τὸ δεύτερον τετράγωνον καὶ πιέζουσι τὸ καρφίον ἐπὶ τοῦ τρίτου. Ἐνταῦθα πιέζουσι καὶ πάλιν τὸ καρφίον καὶ κατὰ βούλησιν σχηματίζουσι οἷον δήποτε στοιχεῖον ἐπιθυμοῦσι καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ χαρτόνιον ὑποχωροῦν ὑπὸ τὴν πίεσιν σχηματίζει ἐξέχοντας τοὺς γραφομένους χαρακτῆρας, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ ἀποτυποῖ αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ χάρτου διὰ τοῦ κυανοῦ χρώματος. Ἐντεῦθεν οἱ μὲν βλέποντες ἀναγινώσκουσι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, τὰ διὰ τοῦ κυανοῦ χρώματος γραφόμενα στοιχεῖα, οἱ δὲ τυφλοὶ διὰ τῆς ἐπαφῆς τὰ ὑπὲρ τὸ χαρτόνιον ἐξέχοντα. Ἡ γραφὴ ἐξακολουθεῖ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τἀνάπαλιν ὡς γράφουσιν οἱ Ἄραβες.

Συμπληρουμένης τῆς σελίδος στρέφουσιν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μέρους καὶ οὕτω ἔχουσιν ἐπιστολὴν γεγραμμένην καὶ διὰ τυφλοὺς καὶ διὰ βλέποντας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ τυφλοὶ δύνανται νὰ μεταβιβάζωσι τὰ ἰδιαίτερα μυστικά των εἰς μακρὰν διαμένοντας οἰκείους, χωρὶς οἱ ξένοι καὶ ἀδιάκριτοι νὰ γίνωνται κοινωνοὶ τῶν μυστικῶν τούτων. Οἱ τυφλοὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν εἶναι πλέον ἀπομεμονωμένοι τοῦ λοιποῦ κόσμου.

Μαθήτριά τις τῆς δεσποινίδος Μηλὼ τυφλὴ ἐκ γενετῆς ἠδυνήθη διὰ τοῦ συστήματος τούτου νὰ συντάξῃ μακροσκελεῖς ἐκθέσεις, νὰ συναγωνισθῇ δὲ μετὰ τῶν βλεπουσῶν συμμαθητριῶν της πρὸς ἀπόκτησιν διδασκαλικοῦ πτυχίου, ὅπερ ἔλαβεν ἐξελθοῦσα πρώτη ἐν τῷ διαγωνίσματι.

Ἡ Δεσποινὶς Μυλὼ διαμένη ἐν Ἀγγερίᾳ (Angers) καὶ ἵδρυσεν αὐτόσε προπαιδευτικὸν σχολεῖον διὰ τυφλοὺς καὶ τυφλάς. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως ταύτης ἐψηφίσατο ποσὸν ὑπέρογκον, δι' οὗ ἐξασφαλίζεται ἡ ὑποτροφία πολλῶν τυφλῶν παίδων ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ.

Μαρία Δημητριάδου.

ΖΩΗ ΒΑΛΤΑΤΖΗ

Κατόπιν μακροχρονίου πρὸς τὸν θάνατον πάλης ἔπεσε τέλος θῦμα αὐτοῦ ἡ γνωστὴ τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ διαπρεπὴς ἐπὶ εὐγενείᾳ ψυχῆς, πολυμαθείᾳ καὶ μεγαλοφυΐᾳ δέσποινα κ. Ζωὴ Βαλτατζῆ.

Ἡ ἔξοχος αὕτη καὶ φιλόστοργος μήτηρ, ἡ ἐπὶ ἔτη τὸν θάνατον ἐν τῷ στήθει ἐν πλήρει συνειδήσει φέρουσα, καταδεδικασμένη ὑπό τε τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐφάνη δειλιάσασα ἢ ἀποθαρρυνθεῖσα. Τὸ ἀπεριόριστον καὶ ἡρωϊκὸν θάρρος της ἤντλει ἐν τῇ πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὸν πρὸ μικροῦ ἀποβιώσαντα σύζυγον στοργῇ της. Δὲν ἤθελε νὰ ὁμιλῇ περὶ ἀσθενειῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπέφευγε νὰ παραπονῆται, καθ' ὃν χρόνον ὑπὸ δεινῶν καὶ φρικωδῶν ἐταλαιπωρεῖτο ὀδύνων.

Ὁ οἶκος αὐτῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της ἦν τὸ ἐντευκτήριον τῆς ἀριστοκρατικωτέρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας; Ἡ πολυμάθεια καὶ φυσικὴ τοῦ πνεύματος αὐτῆς ἑτοιμότης, τὸ ζωηρὸν, εὐπροσήγορον καὶ περιποιητικὸν ὕφος της καθίστα τὰς αἰθούσας της τόπον ἀναψυχῆς καὶ πνευματικῆς ἐντρυφήσεως.

Ἦτο ἀληθὴς ἀριστοκράτις. Γόνος τοῦ ἐν Κ)πόλει διαπρεποῦς καὶ σοφοῦ ὁμογενοῦς κ. Καραθεοδωρῆ, ὡμίλει τὴν Ἑλληνικὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν ὄχι ὡς συνειθίζουσι νὰ ὁμιλῶσιν αὐτὴν αἱ πλεῖσται τῶν ἀριστοκρατίδων μας ἀκρωτηριασμένην καὶ δολοφονημένην, ἀνάμικτον μὲ λέξεις ὅλων τῶν ξένων γλωσσῶν, ὧν τὸ ἀλφάβητον γνωρίζουσιν, ἀλλὰ καθαρῶς Ἑλληνικὴν ἐν ὅλῃ τῇ γλαφυρότητι καὶ τῇ καλλιεπείᾳ της.

Φιλάνθρωπος, ἀγαθή, φίλη τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προόδου μετὰ προθυμίας ἀνελάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν της καὶ φιλοστόργως υἱοθέτει πάντα φιλάνθρωπον σκοπόν, πᾶν φιλοπρόοδον ἔργον.

Ἡ Ζωὴ Βαλτατζῆ συνήνου ἐν μιᾷ λέξει τόσας ἀρετὰς καὶ προτερήματα, τόσην πολυμάθειαν, δραστηριότητα, ζῆλον καὶ ἐνέργειαν ψυχῆς, ὥστε ὁ θάνατος αὐτῆς δυσαναπλήρωτον καταλείπει κενὸν ὄχι μόνον εἰς τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειάν της, ἀλλὰ καὶ εἰς σύμπασαν τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΛΥΝΤΡΙΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

Εἶχον καὶ αἱ πλύντριαι τὴν ἔκθεσίν των. Ἐν Γενεύῃ, ἐν τῇ τρισευδαίμονι ταύτῃ καὶ φιλελευθέρᾳ πόλει ἐγένετο ἡ διεθνὴς τῶν πλυντριῶν ἔκθεσις. Ἔκθεσις ἐντελεστάτη· μὲ ἀγωνόδικον ἐπιτροπήν, μὲ ἐπιστημονικοὺς ὁρισμούς, μὲ τέχνην καὶ χάριν καὶ δεξιότητα καὶ εὐκινησίαν καὶ ταχύτητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Μὲ λευκωλένους καὶ χρυσοδοστρύγους ἢ ἐδενοπλοκάμους Νηρηΐδας ἐπιστεφούσας τὰς ὄχθας τῆς λίμνης Λεμὰν ὡς τόσαι Ναϊάδες ἀποσπασθεῖσαι τῆς ὑγρᾶς καὶ ψυχρᾶς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγκάλης.

Τὸ ἀτμόπλοιον Λεμὰν μετέφερε ἐκ διαφόρων πόλεων 800 πλυντρίας. Ἡ ἑορτὴ αὕτη διωργανώθη ὑπὸ τῶν μεγάλων σαπωνοποιείων τῆς Λιεβερπούλης ἀντὶ ρεκλάμας τοῦ ἐμπορεύματός των. Πολυπληθὴ Σ τεάμερ βρίθοντα κόσμου μετέφερον διὰ κλήρου καὶ δωρεὰν τὰς μελλούσας νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸν συναγωνισμὸν πλυντρίας. Ἐκ Παρισίων ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ συνδικάτου τῶν πλυντριῶν ἡ διευθύντρια τοῦ πλυντηρίου τῆς ἁγίας Ἀδελαΐδος μετά μιᾶς τῶν ἐκλεκτοτέρων πλυντριῶν. Ὡς βραβεῖον παρέχεται πρὸς τὴν κερδίζουσαν δεκαπενθήμερον ταξείδιον δωρεὰν ἀνὰ τὰς πόλεις Λονδῖνον, Γενεύην Παρισίους καὶ Λιβερπούλην.

Ἡ περιβολὴ αὐτῶν ἐποίκιλλεν ἀναλόγως τῆς χώρας, εἰς ἣν ἀνῆκον. Ἀπετέλουν ἓν ὅλῳ σύμπλεγμα χαριέστατον. Ἡ μελαγχροινὴ Ἰταλὶς μὲ κυανῆν κοντὴν ἐσθῆτα, πεποικιλμένην διὰ πολυχρώμων κλωστῶν, μὲ ἐρυθροῦν περικόρμιον κομψὸν καὶ ἐκτετραχειλισμένον, μὲ πλατὺν

Νεαπολιτικὸν ψιάθινον πῖλον, ὃν ἔφερε κεκλιμένον μετὰ χάριτος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὠτός, μὲ λευκὴν ἐμπροσθέλαν καὶ μὲ ὡραῖα σχοινόπλεκτα πλὴν κομψὰ καὶ πολύχρωμα πέδιλα διεφιλονίκει τὰ πρωτεῖα πρὸς τὴν ξανθόμαλον Γερμανίδα, τὴν εὐκίνητον καὶ ζωηρὰν Ἑλβετίδα, τὴν ἐρυθρόρρινα Ἀγγλίδα καὶ τὴν εὐμελῆ Ρωσσίδα, αἵτινες ἐπίσης ἔφερον τὰς ἐθνικάς των στολὰς μετ' ἰδιαζούσης καλλαισθησίας. Ἀλλ' ἡ Παρισινὴ ἦτον ἐκεῖ μὲ βλέμμα σπινθηροβολοῦν, μὲ παρειὰς ὁλοπορφύρους, μὲ ἐλαστικότητα, κομψότητα καὶ χάριν ἀπερίγραπτον. Ὡς οἱ ὑπερήφανοι τῆς Ἀνδαλουσίας ἵπποι ἐκύρτου ἐπὶ μικρὸν τὸ εὐλύγιστον καὶ χαριτωμένον σῶμα της, πρὶν ἢ ὅμως προλάβητε νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν νέαν ταύτην τοῦ σώματός της τροπὴν ἀνετινάσσετο ὑπερήφανος, ὑψοῦσα τὴν χεῖρα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καὶ ὁτὲ μὲν ἀνιλεῶς διὰ τοῦ κοπάνου κτυποῦσα, ὁτὲ δὲ διὰ τῆς χειρὸς θωπεύουσα τὸ πλυνόμενον ἔνδυμα, κατώρθωσε νὰ ἑλκύσῃ τὸν θαυμασμὸν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἰσάριθμα ἐσώρρουχα εἶχον πρὸς ἁπάσας διανεμηθῆ. Πρώτη συνεπλήρωσε τὸ ἔργον της ἡ Παρισινὴ δεκαεννεαετὴς δεσποινὶς Λαφέβρ. Αὕτη κάλλιον ἐκαθάρισε καὶ δεξιώτερον ἔπλυνε. Αὕτη ὕψωσε καὶ τὴν δάφνην τῆς νίκης μετὰ τοῦ ὡρισμένου βραβείου ἐφ' ᾧ καὶ ἐδέχθη τὰ ἐγκάρδια τῶν κριτῶν συγχαρητήρια. Τράπεζαι ἐν αἷς 1500 παρεκάθησαν ἄτομα ἦσαν ἐστρωμέναι μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας καὶ πλούτου, ἐνθουσιώδης δὲ παρετάθη χαρὰ μέχρι τέλους τοῦ γεύματος. Τὰ χάριν τῆς Ἀγγλικῆς ταύτης ρεκλάμας δαπανηθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 20 χιλ. φρ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οὐδὲν ἀνιαρώτερον ἀλλὰ καὶ ἀναγκαιότερον διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὅσον ἡ ἐκμάθησις τῆς ἀναγνώσεως καὶ οὐδὲν δυσκολώτερον ὅσον ἡ πρὸς τοῦτο ἐξάσκησις. Ἡ διδάσκαλος ἢ ἡ μήτηρ χάνει τὴν ὑπομονήν, τὰ δὲ μικρὰ καταλαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀκατανικήτου ἐκείνης ἀνίας, ἣν γεννᾷ ἡ τῶν στοιχείων διάκρισις, καὶ ἥτις μεγάλην ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐν γένει πνευματικῆς τῶν μικρῶν ἀναπτύξεως.

Ἡ κ. Ε. Δαλλὲ ἐπενόησε καὶ ἐφήρμοσε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σύστημα ἀναγνώσεως, ὅπερ πρὸ παντὸς ἄλλου ἀπαιτεῖ παιδαγωγόν, ἀγαπῶσαν τὰ μικρὰ καὶ κατανοοῦσαν τὸ μέτρον τῶν πνευματικῶν αὐτῶν δυνάμεων.

Τὸ μικρὸν θέλει νὰ ὁδηγῆται, χωρὶς νὰ βλέπῃ τὴν ὁδηγοῦσαν αὐτὸ χεῖραν. Ἀγαπᾷ νὰ πλάττῃ, νὰ παράγῃ καὶ αἰσθάνεται μεγάλην ἡδονὴν ὅταν σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τῶν παραγωγικῶν του δυνάμεων.

Τὸ σύστημα τῆς κ. Δαλλὲ βασίζεται ἐπὶ τῶν κινητῶν στοιχείων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι λέξις ἐκ τεσσάρων ξυλίνων στοιχείων συνισταμένη παριστᾷ ὡς ἐν εἰκόνι τὸ ἀντικείμενον ὅπερ ἡ λέξις σημαίνει. π. χ. ἡ λέξις *μῆλον* σχηματίζεται ἀπὸ πέντε ξύλινα στοιχ. ἐπὶ ἑκάστου τῶν μικρῶν ξύλων εἶναι γεγραμμένον ἀνὰ ἓν στοιχεῖον. Ταῦτα συνενούμενα σχηματίζουσιν ἀληθῶς ἓν μῆλον. Ἐντὸς κιβωτίου ὅθεν ἔχετε ἐρριμμένα ξύλινα στοιχεῖα χρησιμεύοντα εἰς καταρτισμὸν ὡρισμένων λέξεων. Ἄρχεσθε φυσικῶς ἀπὸ τὰς ἁπλουστέρας λέξεις. Τὸ μικρὸν ὡς προερρέθη ἀγαπᾷ νὰ πλάττῃ, νὰ οἰκοδομῇ, νὰ παρασκευάζῃ. Τὸ παρακαλεῖτε νὰ κάμῃ ἓν μῆλον. Ἵνα εὕρῃ καὶ καταλλήλως ταξινομίσῃ τὰ στοιχεῖα του ἀνάγκη νὰ διακρίνῃ τὰ διὰ τὸ μῆλον προωρισμένα. Τὸ μόνον διακριτικὸν σημεῖον εἶναι τὸ ἐπὶ τῶν ξύλων σημειούμενον στοιχεῖον. Ὀνομάζετε λοιπὸν ἓν ἕκαστον τῶν στοιχείων τούτων. Τὸ μικρὸν ἵνα κατασκευάσῃ τὸ μῆλον του τὰ μελετᾷ, τὰ παρατηρεῖ μετὰ προσοχῆς. Καὶ οὕτω ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν μανθάνει τὰ πέντε στοιχεῖα ἐξ ὧν ἡ ἀνωτέρω λέξις συνίσταται.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου μανθάνει καὶ τὰ στοιχεῖα ἄλλων λέξεων, πρὸς δὲ καὶ τὸν συλλαβισμὸν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν φράσεων.

Ἑλένη Γεωργιάδου.

Ο ΡΩΣΣΗΣ

Ἀπό τινος ξενίζεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὁ διάσημος Ἰταλὸς ἠθοποιὸς κ. Ρώσσης. Δὲν ἔχει βεβαίως ὁ δαιμόνιος καλλιτέχνης ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν μας ἐγκωμίων, αὐτὸς ὃν σύμπας ὁ Παλαιὸς καὶ Νέος κόσμος ἐπὶ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν ἐπευφήμισεν, ἔστεψεν, ἐθαύμασεν, ἐθεοποίησεν. Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐλέχθη ἤδη μυριάκις εἰς πᾶσαν γλῶσσαν καὶ τόπον. Ἓν μόνον δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ Ρώσσης πρώτην ἴσως εἰς τὴν ζωήν του φορὰν ἔπαιξεν εἰς θέατρον κατὰ τὸ ἥμισυ κενόν. Τὸ τοιοῦτον δὲν θὰ παρεξηγήσῃ βεβαίως ὁ ἔξοχος ἀνήρ, ἔχων ὑπ' ὄψει του τὴν καλλιτεχνικὴν ἡμῶν μόρφωσιν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Σχολὴ κοινωνιστριῶν ἐν Βελγίῳ. — Ἐν Γάνδῃ τοῦ Βελγίου ἱδρύθη κοινωνιστικὸν παρθεναγωγεῖον. Ἔναρξις τῶν μαθημάτων τούτου ἐγένετο τὴν 20ην Ἰανουαρίου τρ. ἔ. Ὑπὲρ τὰς 20 μαθητρίας ἐνεγράφησαν ἤδη ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ, καταβάλλουσαι ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα 5 λ. ἀντὶ διδάκτρων. Τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν κοινωνιστριῶν γυναικῶν, αἵτινες ἀνέθηκαν τὴν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ἀποκλειστικῶς εἰς γυναῖκας. Ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ τούτῳ διδάσκονται αἱ ἐπιστῆμαι, ἡ δικαιοσύνη καὶ ὁ κοινωνισμός.

Γυνὴ ἀστρονόμος. — Ἡ δεσποινὶς Ἀγνὴ Κλὰρκ ἡ συγγραφεὺς τῆς «Ἱστορίας τῆς Ἀστρονομίας κατὰ τὸν XIX αἰῶνα» ἐπανῆλθεν εἰς Λονδῖνον ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Ἀφρικὴν διμήνου περιοδείας της. Ἡ δεσποινὶς Κλὰρκ διῆλθε τὸ πλεῖστον τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος εἰς τὸ ἀστεροκοπίον τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Ἀφρικῆς. Ἐκεῖθεν ἐξήτασε τὸν οὐρανὸν τοῦ Νοτίου ἡμισφαιρίου, συνεπλήρωσε δὲ καὶ τὸ ἔργον της: Οἱ ἀστέρες καὶ τὰ νεφελώματα, ὅπερ μετεφράσθη ἤδη εἰς τὸ Γερμανικόν.

Ἔκθεσις γυναικείων τεχνῶν. — Ἔκθεσις γυναικείων τεχνῶν ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν Χάστιγγ τῆς Ἀγγλίας. Πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ βιομηχανία ἀντεπροσωπεύθησαν δαψιλῶς καὶ ποικιλοτρόπως. Αἱ τηλεγραφήτριαι, αἱ τυπογράφοι, αἱ γλύπτριαι καὶ αἱ ξυλογλύπτριαι εἰργάζοντο ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ. Κατὰ στατιστικήν τινα δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως 4,900 γυναῖκες μετέρχονται τὴν τυπογραφικὴν τέχνην ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ λέσχη δὲ «Ἀλεξάνδρα» ἀριθμεῖ ἤδη 700 μέλη.

Αἱ ἐπιστήμονες ἐν Σουηδίᾳ. — Ἕνδεκα γυναῖκες φοιτῶσιν εἰς τὸ ἐν Λούτδ τῆς Σουηδίας Πανεπιστήμιον.

Αἱ γυναῖκες ἐν Ρουμανίᾳ. — Ἡ δεσποινὶς Ἄννα Κόντα καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἔν τινι τῆς Ρουμανίας Λυκείῳ ἐπεφορτίσθη παρὰ τοῦ Ρουμανικοῦ ὑπουργείου νὰ ποιήσηται ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν τακτικῶν Σχολῶν τοῦ Βερολίνου, Δρέσδης, Στρασβούργου, Μονάχου καὶ Παρισίων.

Ὁ συνάδελφος τῶν πτηνῶν. — Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν ἐν Παρισίοις διάσημος ὑψίφωνος Τάμπερλικ ἐπεσκέφθη κατὰ τὸ τελευταῖον ἐν Μαδρίτῃ ταξείδιόν του τὴν ἀγορὰν τῶν ᾠδικῶν πτηνῶν. Συμφωνήσας τὴν τιμὴν πάντων τῶν ἐν τοῖς κλωβοῖς φυλακισμένων τῆς φύσεως ψαλτῶν ἐξήγαγε τοῦ θυλακίου του 25 χιλ φρ. δι' ὧν ἐπλήρωσε τοὺς πωλητάς των. Μετὰ τοῦτο ἀνοίξας τοὺς κλωβοὺς ἀνεφώνησε γελῶν θορυβωδῶς, καθ' ὃν χρόνον τὰ πτηνὰ ἐλάμβανον τὴν ἀνὰ τοὺς αἰθέρας πτῆσιν των.

Ἐστὲ ἐλεύθεροι ἀδελφοί μου! Ὁ διάσημος ἀοιδὸς διηγεῖτο μετὰ ταῦτα ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὑπῆρξεν ἡ εὐτυχεστέρα τῆς ζωῆς του ἡμέρα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΥΠΟ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία

Νόμος Βοκόνια ψηφισθεὶς ἀποκλειστικῶς χάριν τῆς Ρωμαίας γυναικός. — Ἡ διὰ τοῦ νόμου τούτου περιστολὴ τῆς πολυτελείας. — Ὁ Κικέρων καὶ ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖνος κατὰ τοῦ νόμου Βοκόνια. — Τουλία θυγάτηρ τοῦ Κικέρωνος, Ἄττικα ἡ μικρά του φίλη. — Ἡ Ρωμαία δέσποινα καὶ τὸ διαζύγιον· ἡ σύζυγος τοῦ Καίσαρος Πομπηΐα. — Γάμος ὑποχρεωτικός. — Νόμοι κατὰ τῶν ἀγά-

μων. — Ὁ ἀνὴρ ὑποδουλούμενος εἰς τὴν προῖκα τῆς γυναικός. — Πολυτελεῖς στολισμοὶ τῆς πλουσίας Ρωμαίας δεσποινίδος. — Κόμμωσις, μῦρα, κοσμήματα τῆς Ρωμαίας δεσποίνης. — Λόγος τοῦ Κάτωνος κατὰ τῆς πολυτελείας καὶ κατὰ τῆς καταργήσεως τοῦ νόμου. Ὄππια ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Συγκλήτῳ.

Διάσημοι ρήτορες: — Ἀμαισία, Σεντία, Ὁρτενσία καὶ Ἀφρανία. — Ἐπικράτησις τῆς γυναικείας γνώμης καὶ κατάργησις τοῦ νόμου Ὄππια. — Διαφθορὰ τῆς Ρωμαίας δεσποίνης. — Σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῶν δούλων. — Ἀπανθρωπία αὐτῆς καὶ μαρτυρικὰ βασανιστήρια ἐπιβαλλόμενα ταῖς δούλαις. — Λατρεία τῆς Φρυγιανῆς θεᾶς Συβίλας. — Βακχανάλια μυστήρια. — Βακχίδες. — Προδοσία τῶν μυστηρίων ὑπὸ τῆς Ἱσπάλας. — Πανηγυρὶς καὶ Πινάκεια· τύποι ἐναρέτων καὶ πιστῶν συζύγων. — Ἡ χηρεία παρ' ἀμφοτέροις τοῖς συζύγοις. — Τὸ βασίλειον τῆς Ρωμαίας Δεσποίνης.

Αἱ Ρωμαῖαι Δέσποιναι ἐν τῇ Ἱστορίᾳ. — Κορνηλία ἡ μήτηρ τῶν Γράκχων καὶ θυγάτηρ Σκηπίονος τοῦ Ἀφρικανοῦ. — Σεμπρενία συνένοχος τοῦ Κατιλίνα. — Τερεντία σύζυγος τοῦ Κικέρωνος καὶ Κλαυδία ἐρωμένη αὐτοῦ. — Ἐκδίκησις τῆς Τερεντίας. — Ἰουλία καὶ Κορνηλία σύζυγος τοῦ Πομπηΐου. — Πορκία σύζυγος τοῦ Βρούτου. — Ἄτια μήτηρ τοῦ Ὀκταβίου καὶ Ἰουλία μήτηρ τοῦ Ἀντωνίου. — Μητρικὸς ἡρωϊσμὸς τῆς Ἰουλίας. — Φουλβία ἡ δεσποτικὴ σύζυγος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου. — Ὀκταβία β'. σύζυγος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου ἁγνή, πιστὴ καὶ ἀφοσιωμένη. — Κλεοπάτρα ἐρωμένη τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου καὶ παραίτιος τῆς πτώσεως τῆς Ρώμης — Λιβία, σύζυγος τοῦ Αὐγούστου. Ἀντωνία. — Πλακίνα καὶ Ἀγριππίνα. — Μαρτυρικὸς θάνατος αὐτῆς. — Ἰουλία σύζυγος τοῦ Τιβέρου καὶ θυγάτηρ τοῦ Αὐγούστου. — Κισονία μία τῶν πολλῶν συζύγων τοῦ Καλιγούλα. Μεσσαλίνα διεφθαρμένη αὐτοκράτειρα τῆς Ρώμης. — Ἀγρυππίνα ἀνεψιὰ β' σύζυγος τοῦ Κλαυδίου μήτηρ τοῦ Νέρωνος. — Ἀποπομπὴ τῆς αὐτοκρατείας Ὀκταβίας ὑπὸ τοῦ Νέρωνος καὶ ἀντικατάστασις αὐτῆς διὰ τῆς Ποππηΐας. — Ἡ Ποππηΐα φονευομένη ὑπὸ τοῦ Νέρωνος καὶ ἡ μετὰ θάνατον ἀποθέωσις αὐτῆς. — Ἀρρία· αὐταπάρνησις καὶ συζυγικὴ αὐτῆς πίστις. — Παυλίνα σύζυγος τοῦ Σενέκα. — Πωλλουτία καὶ Σερβίλια. — Μελέτη ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου ἐπιρροῆς καὶ δράσεως τῆς Ρωμαίας γυναικὸς ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ πολιτείᾳ.

Αἱ Ρωμαῖαι γυναῖκες ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, τῇ τέχνῃ καὶ τῇ φιλολογίᾳ.

Κορνηλία, Κηρηλία, Ἀγριππίνα καὶ Μαρκία διάσημοι τῆς Ρώμης φιλόσοφοι γυναῖκες. — Λελία, Ἀμασία, Σεντία, Ὁρτενσία, Τερεντία, Καλπουρνία, διάσημοι ρήτορες. — Σουλπίκια, Κορνιφικία, Τέριλλα, Ἀργενταρία, Πόλλα, διάσημοι ποιήτριαι. — Λεσβία, Κυνθία Κόριννα καὶ Δελία, διάσημοι ποιήτριαι καὶ ἑταῖραι τῆς Ρώμης.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου ἔκτακτον παράρτημα τοῦ ἐν Λονδίνῳ Βρετανικοῦ Ἀστέρος περιέχον ὕλην ποικίλην καὶ τερπνήν: Μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: Ὁ συμβιβασμός. Νόμοι καὶ Δικασταί. Ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν. Μία ἀποστολή. Ὁ Γεώργιος Ἀφεντούλης. Ἡ μεγάλη Αἰκατερίνη τῆς Ρωσσίας. Πῶς ἐσχηματίσθη τὸ Γαλλικὸν δρᾶμα. Ἀριστείδης Δαμαλᾶς καὶ Σάρα Βερνάρ. Πῶς οἰκοδομοῦνται τὰ προάστεια τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ τερπνὸς ἐν αὐτοῖς βίος. Οἱ κανταδόροι, ὁ πετροπόλεμος. κ. τ. λ. Τὰ περὶ προαστείων εἶναι κοινωνικαὶ εἰκόνες τῆς καταστάσεως τῶν κάτω στρωμάτων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ πιστόταται.

Παρακαλοῦνται ὅσαι ἔλαβον δι' ἡμῶν ἀγγελίας «Ὑγιεινῆς» νὰ ἐπιστρέψωσι ταύτας πρὸς τὸν ἐν Κ)πόλει ἰατρὸν κ. Γ. Καραπαναγιώτην συναποστέλλουσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τὸ ἀντίτιμον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Εὐ. Μ. Ἀθήνας. Τὸ ποίημά σας καλὸν ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ πολὺ σχοινοτενές· ἐὰν δύνασθε νὰ ἀφαιρέσητε στίχους τινας δημοσιεύομεν: — Καν Ο. Ζ. Τάντα. Δημοσιευθήσεται εὐχαρίστως. — Καν Αἰ. Π. Πάτρας. Ἀποστέλλονται. — Καν Μ. Κ. Πάτρας. Μήπως ὅ,τι ἐπεκράτησεν ὡς συνήθεια εἶναι καὶ ὀρθόν! μόνον οἱ ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι δύνανται ἐν τούτοις νὰ πράττωσιν, ὅ,τι νομίζουσι καλὸν καὶ ὄχι ὅ,τι συνειθίζεται. — Καν Ε. Μ. Σύρον. Ἀντιτάξατε τὰ αὐτὰ ὅπλα. — Καν Θ. Δ. Κ)πολιν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς περὶ λαλέδων πληροφορίας. Ἀποστέλλομεν τὸ ζητούμενον σύγγραμμα. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς περιστάσεις, ἂν καὶ ὅλαι σας ἐν Κ)πόλει εἶσθε τόσον φιλόκαλοι. — Κον Ε. Α. Α. Σάμον. Συμμορφούμεθα. — Κον Σ. Χ. Δεδεαγάτς. Συμμορφούμεθα. — Καν Β. Α. Τσ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — Κον Γ. Ν. Ἰθάκην. Νομίζομεν περιττὴν τὴν ἐν λόγῳ δημοσίευσιν, ἀφοῦ ὑμᾶς μόνον ἀναγνωρίζομεν ἀντιπρόσωπον. — Κον Δ. Θ. Ρουχτσούκιον Ἀπείρους εὐχαριστίας. Ἀποστέλλομεν καίτοι μετριώτατον. — Καν

ΕΝΕΔΡΑ

Ἡ Κλαυδίνη ἀνήσυχος μεταδίδει εἰς τοὺς ἐργάτας τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διατρέξαντα, ὥστε μετὰ δύο μόλις ἡμέρας τὸ χωρίον ὅλον ἐγνώριζε τὰ κατὰ τὸν Βουρέῦ καὶ τὸν θησαυρόν του. Ὅτε ὁ γέρων Δοριὰτ ἤκουσε νὰ γίνηται περὶ τούτου λόγος, εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκά του:

Ἐὰν ὁ Βουρέῦ δὲν λάβῃ προφυλακτικὰ μέτρα ἀναντιρρήτως θὰ δολοφονηθῇ ἐξ αἰτίας τοῦ μυθώδους πλέον καταστάντος θησαυροῦ του. Ὑπάρχουν τόσοι κακοῦργοι λυμαινόμενοι τὰ χωρία τῆς περιφερείας, ὥστε . . .

Ὤ! καὶ σύ! πάντοτε φροντίζεις καὶ μεριμνᾷς περὶ τῶν ἄλλων, ἐνῷ περὶ ἡμῶν . . .

Θέλεις πάλιν νὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὸ ζήτημα τοῦ χρέους μου. Μὰ ἐπὶ τέλους σοὶ ἐπαναλαμβάνω διὰ τελευταίαν φοράν, ὅτι δὲν ἐξεπαίδευσα τοὺς υἱούς μου διὰ νὰ τοὺς κάμω ἁπλοῦς κηπουρούς, ὡς ἐγὼ εἶμαι. Τοῖς ἠγόρασα τὸ ἀνθοκομεῖον ἐκεῖνο, διότι οὕτως ὤφειλον νὰ πράξω. Εἶναι καλῶς κατηρτισμένοι, λατρεύουσι τὸ ἔργον των. Θὰ ἴδῃς τί ὡραῖα ἄνθη, θὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Ἠλυσίων-Πεδίων. Μετὰ δέκα ἔτη θὰ ἔχωσι κερδίσει τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματός των καὶ θὰ εἶναι πλούσιοι.

Ἐν τούτοις σὺ σήμερον εἶσαι κατάχρεως. Ἄκουσε, Δοριάτ, εἶσαι ἀξιόλογος ἄνθρωπος καὶ σὲ ἀγαπῶ πάντοτε. Ὁμολόγησον ὅμως ὅτι δὲν εἶσαι ἄριστος οἰκονομολόγος. Ἐδανείσθης ἐννέα χιλ. φρ. πρὸς ἀγορὰν τοῦ κτήματος, ὅπερ ἐδώρησες εἰς τὰ τέκνα μας. Αἱ συναλλαγματικαὶ ἀνανεοῦνται ἀληθῶς ἀνὰ πᾶν τρίμηνον, ἀλλὰ τοῦτο συντελεῖ εἰς ἐπαύξησιν τῶν τόκων. Διὰ νὰ πληρώσῃς μίαν καὶ μόνην ἐκ τριῶν χιλ. ἐνθυμεῖσαι πόσας δυσκολίας καὶ πόσας στενοχωρίας ἐδοκιμάσαμεν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας λήγει καὶ ἡ δευτέρα, ἐνῷ σύ, πτωχέ μου φίλε, φαίνεσαι ὅτι ἐλησμόνησας τοῦτο ἐντελῶς. Ἔζησες τόσον καιρὸν μὲ τὰ ἄνθη, ὥστε φαίνεσαι ὅλως ἀγνοῶν τὸ πραγματικὸν μέρος τῆς ζωῆς. Τὰ ἄνθη! Γνωρίζω βέβαια ὅτι οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει τούτων θελκτικώτερον. Εἶναι ὡς ἀκτὶς ἡλίου χυνομένη ἐπὶ τοῦ γλυκυτάτου μύρου των. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάμνῃ νὰ λησμονῶμεν, ὅτι εἰς τὸν καθημερινὸν βίον αἱ ἄκανθαι εἶναι περισσότεραι τῶν ἀνθέων. Πῶς θὰ κάμῃς διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς τῶν 6 χιλ φρ; Εἰξεύρεις ὅτι ἐπώλησα τὰ κοσμήματά μου ἅπαξ ἤδη καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πωληθῶσι ταῦτα δίς!

Ὁ Δοριὰτ ἦτο ἄνθρωπος πεντηκοντούτης, οὗτινος οἱ κυανοῖ στρογγύλοι ὀφθαλμοὶ ἐπρόδιδον χαρακτῆρα ἀγαθὸν καὶ τίμιον. Ὑψηλός, εὐθύσωμος, ἀγένειος, μὲ ὕφος ἀνθρώπου ὑγιοῦς καὶ εὐτυχοῦς, ὁ Δοριὰτ εἶχε διανύσει τὸν βίον του λατρευόμενος ὑπὸ τῆς γυναικός του, ἥτις ἐθεώρει αὐτὸν ὀλίγον ὡς παιδίον.

Ἀλλὰ δὲν ἔχω λεπτόν, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, πῶς θέλεις νὰ πληρώσω, ἀφοῦ δὲν ἔχω. Θὰ ζητήσω ἀνανέωσιν τῆς συναλλαγματικῆς.

Π. Σ. Θ ή ρ α ν. Ὡς ὕφος θαυμάσιον. ! ! γράφομεν καὶ ἀποστέλλομεν.— Κους Κ. Α. Ἰ σ μ α ΐ λ ι ο ν. Γράφομεν. — Καν Π. Δ. Σ. Φιλιατρά. Ἐλήφθησαν. — Καν Αἰ. Β. Α ἰ τ ω λ ι κ ό ν. Ἀποστέλλομεν— Κον Κ. Π. Π. Γ α λ α ξ ε ί δ ι ο ν. Ἀποστελλονται. — Καν Α. Μ. Τ ε ρ γ έ σ τ η ν. Παραδοξος ἐρώτησις. Ἔχετε τὴν «Κύρου Παιδείαν» τοῦ Ξενοφῶντος ; ἐκεῖ ἡ περιέργειά σας ἱκανοποιεῖται. Καν Ε. Μ. Ἀ θ ή ν α ς. Οὐδέποτε κυρία μεταβαίνει ἄνευ πίλου εἰς τὴν πλατεῖαν κλειστοῦ ἢ ὑπαιθρίου θεάτρου.– Καν Αἰ. Δ. Κ α ζ ά ν. Ναί, τὴν κοινὴν καὶ ὄχι τὴν τῆς Μικρᾶς Ρωσσίας. — Καν Γ. Σ. Μ α γ χ έ σ τ ρ ι α ν. Χάριν ἡμῶν ἄρα ; — Καν Β. Π. Ε. Ἀ δ ρ ι α ν ο ύ π ο λ ι ν. Δημοσιεύεται τὸ πρὸς τὴν ἀνεψιάν σας. — Κον Β. Π. Ε. Π ά τ ρ α ς. Ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας· γράφομεν. — Καν Ε. Μ. Κ υ π α ρ ι σ σ ί α ν. Εἶναι πολύ. Ράψατε μόνον δύο. Ἡ ἔκθεσις τῆς προικὸς εἶναι καθ' ἡμᾶς ἄσκοπος. Παρὰ τοῖς παλαιοτέροις ἐχρησίμευε πρὸς ἐπίδειξιν τῆς δεξιότητος καὶ προκοπῆς τῆς κόρης, ἥτις διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν παρεσκεύαζε τὴν προῖκα. Σήμερον σπανίως συμβαίνει τοῦτο, ἄλλως τε, ἡ ἀξία τῆς κόρης δὲν συνίσταται εἰς τὸ ποιὸν τῆς προικός, ἀλλ' εἰς τὰς χάριτας, ἀρετὰς καὶ προτερήματά της. — Καν Ε. Π. Π ε ι ρ α ι ᾶ. Ἐὰν ζητῆτε νὰ μάθητε ποίαν ὀφείλετε νὰ ἀγαπᾶτε, σημεῖον ὅτι οὐδετέραν αὐτῶν ἀγαπᾶτε Τὰ τοιαῦτα δὲν ὑπαγορεύονται. — Καν Α. Σ. Σ τ ε ν ή μ α χ ο ν. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως. Δι' ὀλίγων θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Καθαρισμὸς λευκῶν μαλλίνων σκεπασμάτων. Διαλύετε ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος ἀρκετὸν σάπωνα καὶ σόδαν, καὶ ἀφήνετε τὰς κουβέρτας σας ἐντὸς τῆς διαλύσεως ταύτης νὰ βραχῶσιν ὥρας τινάς. Τότε τρίβετε αὐτὰς μὲ ψήκτραν οὐχὶ πολὺ σκληράν, τὰς κτυπᾶτε μὲ τὸ κόπανον, καὶ ἐπὶ τέλους τὰς πλύνετε μὲ καθαρὸν καὶ ἄφθονον ὕδωρ. Μετὰ ταῦτα διαλύετε ὀλίγον θεῖον καὶ τὰς περᾶτε διὰ τοῦ θειούχου ὕδατος. Μετὰ ταῦτα ὅπως αἱ τρίχες μὴ καταπέσωσι περᾶτε ἐπ' αὐτῶν ψύκτραν ἐξ ἀγριακάνθων.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ὀρνίθιον sauté. Θέσατε ὀλίγον βούτυρον ἐντὸς χύτρας, ἐν ᾗ ρίπτετε τὸ ὀρνίθιόν σας χωρισμένον εἰς ἀνάλογα μέρη καὶ κοκινίζετε καλῶς προσθέτουσα ἅλας καὶ πέπερι. Προσθέσατε ἥμισυ ποτήριον λευκοῦ οἴνου καὶ ἐξακολουθήσητε τὸ ψήσιμον δι' ἐλαφρᾶς πυρᾶς. Ἰδιαιτέρως ἔχετε ἑτοιμάσει μικρὰ κρόμμυα τηγανισμένα μετὰ βουτύρου καὶ ἐψημμένα μὲ οἶνον λευκὸν καὶ ζάχαριν. Ταῦτα ἀναμιγνύετε μετὰ τοῦ ὀρνιθίου καὶ σερβίρετε.

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Τὸ ὡραιότατον τοῦτο καὶ ἠθικώτατον μυθιστόρημα, τὸ δημοσιευθὲν ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν», κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεδόθη, ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ καὶ τιμᾶται ἀντὶ δύο μόνον δρ. προπληρωτέων ἐν Ἑλλάδι καὶ δύο γρ. φρ. ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Εἶναι κάλλιστον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν κυρίαν ἢ δεσποινίδα καὶ ὡραιότατον στόλισμα διὰ πᾶσαν γυναικείαν βιβλιοθήκην.

Σώματα χρυσοδεδεμένα τοῦ Α'. καὶ Β. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις μας. Ὁ ἀγοράζων καὶ τοὺς δύο τόμους Α'. καὶ Β'. ἔτους λαμβάνει αὐτούς, μόνον ἀντὶ 18 δρ. ὁ μόνον τὸν ἕτερον ἀντὶ δρ. 10 ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ: οἱ δύο τόμοι ἀντὶ 20 χρ. φρ. ὁ ἕτερος μόνον τούτων ἀντὶ 12 φρ. χρ.

Εἰδοποιοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν ὅτι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς καθυστερήσεως φύλλων γίνονται δεκταὶ ἐντὸς 8 ἡμερῶν Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην πᾶσα παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἱδρύθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα

Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 1

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα.—Ἀθηνῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30. Ἐπαρχιῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 35. Ἐξωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος φρι χρ. 45. Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηός» τοῦ Σουρῆ.

Ἡ Ἐ φ η μ ε ρ ὶ ς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄρθρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας — Εἰδήσεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικά.—Βιβλιογραφίας.—Χρηματιστικά. Παντοειδεῖς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐ κ λ ε κ τ ὰ Μ υ θ ι σ τ ο ρ ή μ α τ α.

Ἀντὶ μιᾶς καὶ μόνης δραχμῆς προμηθεύεσθε ἐν τῷ καταστήματι τῶν κ. μ. Μαγκιώρου καὶ Θεοδωρακάκη κομψότατον καὶ τελειότατον μηχάνημα διὰ τὴν βοστρύχωσιν τῆς κόμης.

Καὶ ἐὰν δὲν δεχθῇ.

Θὰ δανεισθῶ παρὰ τοῦ Βουρέϋ. Ἀφοῦ ἡ Λουκιανὴ θὰ γείνῃ σύζυγος τοῦ Γωτιέ, βεβαίως ὁ Βουρέϋ δὲν θὰ ἀποποιηθῇ νὰ μοὶ δανείσῃ τὰς ἓξ χιλ. φρ. ὧν τόσην ἔχω ἀνάγκην. Θὰ ἐνδυθῶ ἀμέσως, εἶπε καὶ ὑπάγω νὰ τὸν εὕρω. Καὶ ἀληθῶς μετὰ μίαν ὥραν ἀνεχώρει. Τὸν εἶδε ἀπομακρυνόμενον καὶ ταχέως ἀπέμασσε τὰ δάκρυά της. Ὡς ἡ θετὴ κόρη της Λουκιανὴ πρὸ μικροῦ, ἡ καλὴ σύζυγος τοῦ Δοριάτ κατελήφθη ὑπὸ μαύρων προαισθημάτων.

Ὁ Βουρέϋ εὑρίσκετο ἐν τῷ οἴκῳ του ὁπόθεν οὐδέποτε ἐξήρχετο. Ὁ Δοριάτ, ὅστις δὲν εἶχεν ἴδει αὐτὸν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ θησαυροῦ, ἐδυσκολεύθη νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ, τόσον εἶχεν ἀλλοιωθῆ.

Ἔ! τί μὲ θέλεις; ἠρώτησεν ὁ Βουρέϋ μὲ ὕφος ἡμιπαράφρονος. Μήπως μὲ καταδιώκῃς, μὲ κατασκοπεύῃς καὶ σύ ;

Ἐγώ, πτωχέ μου φίλε ; Δὲν ἀναγνωρίζεις λοιπὸν τὸν φίλον σου Δοριάτ ;

Ναί ! Ναί ! σὲ γνωρίζω. Ἀλλὰ τί θέλεις; διατί ἦλθες :

Ἄκουσε, Βουρέϋ. Εἶμαι εἰς θέσιν πολὺ δύσκολον, πολὺ στενόχωρον. Ἔχω ὑπογράψει συναλλαγματικὴν ἓξ χιλ. φρ. λήγουσαν μετά τινας ἡμέρας· ἐὰν δὲν τὴν ἐξοφλήσω εἶμαι κατεστραμμένος. Σὲ παρακαλῶ ὅθεν νὰ μὲ δανείσῃς τὰς ἓξ χιλ. φρ., ἃς θὰ σοὶ ἐπιστρέψω τάχιστα.

Καὶ τί μὲ μέλλει ἐμὲ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων! Δὲν δανείζω, δὲν ἔχω !

Σὺ δὲν ἔχεις ! σὺ ὅστις πλὴν τῆς κληρονομίας τοῦ ἀδελφοῦ σου εὗρες, ὡς λέγουν, θησαυρὸν καὶ ἐντὸς τῶν ἐπίπλων του ἔτι !

Εἶναι τρελλός, ὅστις τὸ εἶπε· δὲν ἔχω καὶ δὲν δανείζω.

Ὁ Δοριὰτ ἠννόησεν ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ παρ' ἀνθρώπου, ὅστις εἶχεν ἤδη ἀπωλέσει τὰς φρένας. Ἐπανῆλθε λοιπὸν οἴκοι, ἔνθα ἀνεμένετο ἐναγωνίως παρὰ τῆς δυστυχοῦς συζύγου.

Λοιπόν ! εἶπεν ἐκείνη . . .

Ἀπώλεσε τὸ λογικὸν ὁ δυστυχής· ὤ ! ! βεβαίως δὲν μὲ ἀνεγνώρισεν. Ὁ πλοῦτος τὸν κατέστρεψε . . . . Φοβοῦμαι ὅτι ἐπίκειται δυστυχία εἰς τὸν οἶκον ἐκεῖνον ! Ἀλλὰ μὴ ἀπελπίζησαι, καλή μου γυναῖκα ! Θὰ τοῦ γράψω ἀπόψε μεγάλην ἐπιστολήν, ἴσως ἐννοήσῃ, ἴσως συγκινηθῇ. Καὶ ἀληθῶς διῆλθε τὴν ἑσπέραν ἐκείνην γράφων πρὸς τὸν Βουρέϋ, παρ' οὗ οὐδεμίαν ἔλαβεν ἀπάντησιν.

Ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως ἔφθασε τέλος καὶ ὁ δυστυχὴς χωρικὸς δὲν εἶχεν ὀβολόν. Τί νὰ πράξῃ ! ἐπανῆλθε καὶ πάλιν παρὰ τῷ ἀργαίῳ φίλῳ του, παρεκάλεσεν, ἔκλαυσεν, ἀλλὰ μάτην! Ὁ Βουρέϋ ἔμεινεν ἀκλόνητος, ἄκαμπτος. Ἐπὶ πλέον ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐδέποτε ἡ Λουκιανὴ θὰ ἐγίνετο σύζυγος τοῦ Γωτιέ, τοῦ υἱοῦ τοῦ νεοπλούτου.

Ἐπέστρεψεν οἴκοι μὲ τὸν θάνατον εἰς τὸ στῆθος. Ἡ νὺξ ἦτο σκοτεινὴ καὶ βροχερά. Ἡ οἰκογένεια Δοριὰτ ἔσπευσεν εἰς προϋπάντησιν τοῦ πατρός, παρ' οὗ ἔμαθον ὅτι οὐδὲν ἠδύναντο νὰ ἐλπίζωσι καὶ ὅτι τὴν ἐπαύριον ἅπασα ἡ περιουσία των ἤθελεν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν παρὰ τοῦ δανειστοῦ αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ)